

[Niels Andersen.]

skulle se at finde tilbage i den gænge, man nu er kommet ind i på adskillige områder, og give garantiordningerne førstprioriteten.

Man kan så videre gøre nogle betragtninger over lovforslaget og spørge: hvad betyder 10 mill. kr. inden for industrivirksomheder? Er det andet end en dråbe i havet i forhold til det investeringsbehov, der foreligger? Betyder disse 10 mill. kr. så forfærdelig meget? Til håndværks- og mindre industrivirksomheder kan der ydes lån inden for et beløb af 5 mill. kr. og til skibsbygning inden for 2 mill. kr. Det er meget små beløb i forhold til det, der faktisk er brug for.

Hvad er så det reelle i lovforslaget? Det er, at man tilbyder lån til 6 pct. Og hvad ville folk kunne opnå, hvis de ikke fik statslån? Velsagtens at få lånene til 8 pct. eller noget i den retning. Det vil i virkeligheden sige, at de mennesker, som kommer i betragtning ved disse statslån, vil få dem 2 pct. billigere. Det bliver jo en slags lotteri. Jeg kan ikke se, der er ret megen sund fornuft i det, det skal jeg ærlig indrømme, og jeg vil meget stærkt anbefale, at vi ser nøje på dette lovforslag i et udvalg. Jeg vil i hvert fald forbeholde mig min stilling, indtil det er dokumenteret, at det er nødvendigt, at vi gennemfører en sådan lovgivning.

Lynnerup Nielsen: Det foreliggende lovforslag om lån og garantier til visse erhvervsvirksomheder er jo, omend med visse ændringer, en fortsættelse af en lovgivning, der har været gældende igennem en lang årrække. De nye bestemmelser om, at statskassen i stedet for lån vil kunne yde garantier for lån, der optages andetsteds, har jo deres sidestykke i beslægtede love, og det må vel også anses for rimeligt, at et finansieringsbehov af den art, lovforslaget angiver, kan dækkes på denne måde. Denne lovgivning vil givetvis gøre det lettere at få dækket det nødvendige investeringsbehov, måske også et større investeringsbehov under ændrede markedsforhold. Der er i lovforslaget foreslået en låneramme på 10 mill. kr. til større industrivirksomheder, 5 mill. kr. til mindre industrivirksomheder og et par mill. kr. til bygning af mindre fragtskibe. Det er jo ikke store beløb, der er

tale om, når det stilles i forhold til investeringsbehovet, som ganske givet vil blive overordentlig stort efter de ændrede markedsforhold. Men som sagt, vi kommunister anser lovforslaget for at kunne virke fremmende, skaffe beskæftigelse og skabe initiativ, og vi kan derfor give det vor tilslutning.

Handelsministeren (Philip): Der har været øjeblikke under denne debat, hvor jeg har undret mig over, om det virkelig skulle være dette lille lovforslag om lån og garantier til visse erhvervsvirksomheder, der var til behandling, idet jeg nærmest havde på fornemmelsen, at jeg overværede en finanslovdebat, ikke mindst medens det ærede medlem hr. Fanger rullede hele spørgsmålet om skatterne op, og hvor stor en del af nationalindkomsten de udgjorde. Men der var alligevel et ejendommeligt misforhold mellem disse store tal og disse store problemer og så det, vi her står over for, og som praktisk talt ikke koster staten noget som helst — det drejer sig jo om en lov, hvorefter der lånes ud til 6 pct. rente, altså en forholdsvis normal og pæn rente. Det er kun, såfremt der kommer tab, at man kan sige, det koster skatteyderne noget, og tabene har indtil nu været minimale. Der er altså, synes jeg, et misforhold mellem de meget store tal og så denne lov, der i sine virkninger må siges at være beskeden.

Jeg er for øvrigt også lidt forundret over andre af det ærede medlem hr. Fangers bemærkninger, f. eks. anvendelsen af ordet lotteri, som om det var en lotterigevinst, at man fik et lån eller en garanti efter denne lov. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det er en gammel praksis, der her følges, og den foregår under medvirken af erhvervslivets folk, der dog har et særdeles godt kendskab til disse sager; alle vil sikkert være enige om, at her foregår der ikke noget, hvor man kan sige der er tale om tilfældigheder, tale om lotteri. Tværtimod bliver der — sådan som det har været hidtil — forud for hvert enkelt lån foretaget en virkelig grundig undersøgelse.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen nævnte den sag, som det ærede medlem hr. Weikop ellers plejer at omtale, nemlig sagen vedrørende lånetilsagnet til B & W.